

РЕШЕНИЕ

№ 7386

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10183** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на А. Б., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., с адрес [населено място], [улица], отдел "ПМЗ-кв.Военна рампа" РПЦ на ДАБ при МС срещу Решение № УПВР – 178/29.09.2020г. на Интервюиращ орган Държавна агенция за бежанците(ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал.1, вр. чл.13, ал.1,т.1, т.2 от ЗУБ е отхвърлена като явно неоснователна молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се поддържа, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, необосновано и в противоречие с приложимия материален закон - отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК. Развиват се подробни съображения в тази насока. Навежда се доводи, че административният орган не е обсъдил никакви източници на информация за страната му по произход, както и опасенията му от преследване и реалната ситуация в страната му. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и преписката да се върне на административния орган, за ново произнасяне. Направено е особено искане за назначаване на преводач от езика дари.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. От приложената докладна записка се установява, че жалбоподателят е напуснал РПЦ на 15.10.2020г. На основание чл. 137, ал.5 от АПК, на 03.11.2020г. е поставено обявление на таблото на съда до

жалбоподателя за насроченото съдебно заседание на 30.11.2020г., което е свалено на 26.11.2020г.

Ответникът - Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява заключение за неоснователност на жалбата, а оспорения административен акт за законосъобразен.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице-адресат на оспореното решение и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

От приложената административната преписка се установява, че жалбоподателят е подал молба за международна закрила вх. № РД 09-ВР-826/15.09.2020г. на РПЦ-С., отдел „ПМЗ-Военна рампа“ към ДАБ. Самоличността му е установена въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ, в която е деклариран, че се казва А. Б., [дата на раждане], в [населено място], А., гражданин на А.. Съгласно регистрационен лист рег. № УП-6340/15.09.2020г. същият е заявил, че има етническа принадлежност-пашун, религия-мюсюлманин-сунит, без образование, професия-хлебар, семейно положение-женен; език, който владее – пашу. На същата дата е получил срещу подпис копие от Указания относно реда за подаване молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България в превод на език пашу, ведно със Списък на организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС. На същата дата, на чужденеца е направена Евродак дактилоскопна карта.

С покана УП – 6340/15.09.2020г. жалбоподателят е поканен лично срещу подпис за провеждане на интервю на 23.09.2020г. от 9.00 часа, във връзка с подадената от него молба за международна закрила.

Със Заповед № РД 05-200 от 23.05.2016г. на председателя на ДАБ е определен К. Р. П. за интервюиращ орган, който на 29.09.2020г. е провел интервю с жалбоподателя в присъствието на преводач, на език дари, който чужденецът е заявил, че разбира. Интервюто е обективизирано в Протокол рег. № УП – 6340/29.09.2020г. Протоколът е подписан от чужденеца, от преводача и от дл. лице, провело интервюто. В заключителната част на интервюто е отразено, че същото е проведено на разбираем за чужденеца език - дари, не са съществували комуникативни пречки и няма възражения от негова страна.

В интервюто чужденецът е заявил, че е напуснал А. преди 3 месеца и половина – нелегално. Обяснил е, че е влязъл нелегално в България от Гърция, прекарал е три дни в гората, откъдето го взимат с превозно средство и го закарали в друга гора, а оттам с друго превозно средство бил задържан бил задържан от полицията, на път за С.. Заявил е, че не е имал проблеми с властите, не е бил арестуван в държавата му на произход, не е осъждан и не е членувал в политически партии. Заявил е, че конкретната цел на пътуването му била Италия. Напускането на А. чужденецът е обосновал поради икономически проблеми, особено в района в който живеел, където

икономическото състояние на страната му е много тежко, а той самият бил много беден. В интервюто чужденецът е заявил, че подал молба за закрила в Република България, защото случайно попаднал на територията ѝ, тъй като пътувал за С..

С оспореното решение интервюиращият орган на ДАБ, на основание чл. 70, ал.1, във вр. с чл.13, ал.1, точки 1 и т.2 от ЗУБ е отхвърлил като явно неоснователна молбата на жалбоподателя за международна закрила.

За да постанови този резултат, органът е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Прието е, че общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951. В проведеното интервю чужденецът не е заявил основателни опасения от преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ, основани на: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, от което е изведен правен извод, че по отношение на жалбоподателя не е налице преследване по смисъла на чл. 8, ал.3 и ал.4 от ЗУБ, като е изтъкнат факта, че от изложените мотиви в бежанската история на лицето става въпрос за икономически мигрант, а не за лице, нуждаещо се от международна закрила.

В обжалваното решение е прието, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателство по смисъла на чл. 9, ал.1, т.2 от ЗУБ. При извършената преценка, административният орган е съобразил, че лицето след като напуска страната си по произход има конкретна цел, а именно да стигне до Италия. Жалбоподателят не се е явил незабавно пред компетентните органи да поиска закрила при преминаване на българската граница, а се е укривал в продължение на няколко дни, след което е бил заловен и задържан от полицията и отведен в СДВНЧ към дирекция „Миграция“, след като опитал да продължи нелегалното си пътуване към целта си. Прието е, че в молбата за закрила не се съдържат факти и обстоятелства относно „основателни опасения от преследване“, заплахи, насилие и изтезаване, чужденецът не е бил обект на репресии, водещи до риск за живота му.

Административният орган е съобразил и актуалната обстановка в А. въз основа на справка вх. № МД – 423/07.08.2020г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, като е приел, че не са налице и предпоставките по чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

В обжалваното решение са обсъдени и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, като е прието, че не са налице, тъй като лицето не твърди член на семейството му да има предоставена международна закрила в Р България, както и че не са налице предпоставките по чл.9, ал.8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като в хода на производството чужденецът не се позовава на причини от хуманитарен характер. В тази насока в обжалваното решение са изложени подробни съображения/мотиви.

Със Заповед № 4379 ОЧ – 195/19.08.2020г., издадена от Началника на ГПУ – К. А. Б. е настанен в звено за краткосрочно настаняване на СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР.

В обжалваното решение са обсъдени и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, като е прието, че не са налице, тъй като лицето не твърди член на семейството му да има предоставена международна закрила в Р България, както и че не са налице предпоставките по чл.9, ал.8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като в хода на производството чужденецът не се позовава на причини от хуманитарен характер. В тази насока в обжалваното

решение са изложени подробни съображения/мотиви.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, настоящият състав извежда следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от интервюиращ орган на ДАБ, определен със Заповед № РД 05-200/23.05.2020г. на председателя на ДАБ, в срока по чл.70, ал.1 от ЗУБ (регистрирането на чужденеца в ДАБ е извършено на 15.09.2020г., а произнасянето на административния орган с процесното решение е от 29.09.2020г., от което следва, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на предметната му компетентност и при спазване на 10-дневния срок за произнасяне по чл.70, ал.1 от ЗУБ. Следователно не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК, за отмяна на обжалваното решение.

Оспореното решение съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал.2 от АПК, вр. чл. 91 от АПК, като съдържа всички изискуеми от посочената разпоредба реквизити, включително правни и фактически основания-мотиви за издаването му, при което не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 от АПК.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила на АПК и специалния закон – ЗУБ, като наведените доводи в тази насока в жалбата, са неоснователни. По делото е установено, че чужденецът е подал молба за закрила и е регистриран в ДАБ на 15.09.2020г., като е съставен регистрационен лист, дактилоскопна карта Евродак. На 29.09.2020г. с него е проведено интервю, при което са спазени изискванията на чл.61, ал.2 от ЗУБ. На лицето е връчен екземпляр от Указания относно за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България в превод на разбираем за него език-пашу, с което е информиран за процедурата, която ще се прилага в последователните ѝ фази; правата и задълженията му в хода на производството; последиците при неспазване на негови задължения и/или при отказ да сътрудничи на ДАБ; основанията за спирането и прекратяването ѝ. Връчен му е списък с адресите на организации, които работят с бежанци и чужденци, подали молби за статут в ДАБ и Инструкция за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ, на език, който владее и разбира. С оглед горното съдът приема, че е спазена процедурата по чл. 58, ал.8 от ЗУБ и не е нарушено правото му на защита.

Интервюиращият орган е провел интервюто с чужденеца в съответствие с изискванията на чл. 63б от ЗУБ, при условия, които гарантират нужната поверителност, в присъствие на преводач на език дари, който лицето е декларирало, че разбира. Съдът приема, че не са допуснати нарушения по чл.35 и чл. 36 от АПК, тъй като в административното производство са събрани наличните по случая доказателства, изяснени са всички релевантни обстоятелства във връзка с индивидуалното положение на чужденеца, както и актуалната обстановка в А., съдържаща се в справка № МД-423/07.08.2020г.

Правилни и обосновани са изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за приложение на тълкуванията дадени в тълкувателно решение на СЕС от 17.02.2009г. по дело № С-465/07г. и Тълкувателно решение на СЕС от 30.01.2014г. по дело № С-285/12г. по тълкуването на чл.15,б”в” от Директива 2011/95/ЕС, приложими във връзка с преценката за приложение разпоредбата на чл. 9,

ал.1,т.3 от ЗУБ

Съдът приема, че са спазени националните и съюзни стандарти за приемането на чужденеца като кандидат за международна закрила и процесуалните правила и гаранции, регламентирани в ЗУБ и не са налице отменителните основания по чл. 146, т.3 от АПК.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ е дефинирано като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, а ал. 5 сочи, че действията на преследване могат да бъдат:1. физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; 2. правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; 3. наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; 4. отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; 5.наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл.12, ал.1,т.1-3; 6. действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

В случая, от проведеното интервю се установява, че лицето не е било обект на посочените действия, имащи характер на преследване, при което правните изводи на административния орган за липса на основание по чл. 8, ал.1 и ал.3 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, на жалбоподателя, са правилни и законосъобразни. Правилно е прието, че не са установени и предпоставките на чл.8, ал.9 от ЗУБ, тъй като не е установено и в проведеното интервю чужденецът е заявил, че няма член на неговото семейство, който да има признат статут на бежанец в Република България.

Правилни и законосъобразни са изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1,т.1, 2 и 3 от ЗУБ, тъй като в изложената от чужденеца бежанска история липсват твърдения и опасения за в бъдеще, за тежки посегателства, като изтезание или нечовешко или унизително отнасяне. Липсата на подобни твърдения от негова страна, не дава основание да се приеме, че е бил принуден да напусне страната си, поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. От интервюто е видно, че жалбоподателят не е имал твърдения за подобни тежки посегателства, посочени по-горе, които да са основание за признаване на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1,т.1,2 и 3 от ЗУБ.

Правилни, обосновани и законосъобразни са изводите на административния орган, че молбата на чужденеца е явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1,т.1 и т.2 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е посочил никакви причини за основателни

опасения от преследване. Правилно е отчетено, че чужденецът е влязъл в страната не по законоустановения ред и не заявил незабавно пред компетентните органи желанието си да получи закрила, въпреки, че е имал достатъчно време да подаде молба за закрила, което е направил едва след като е заловен от полицията по пътя му на пътуване към С., с крайна цел на пътуването – Италия, където е смятал да се установи за постоянно.

В хода на съдебното производство не са събрани нови доказателства, които да водят до други изводи, различни от изведените в оспореното решение. Обратното, установява се, че чужденецът отново е извършил нарушение, като самоволно е напуснал РПЦ, където е бил настанен, при което не са налице основания за уважаване на жалбата против оспореното от него решение.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение законосъобразно, постановено в съответствие с чл. 146, т.1-5 от АПК, във вр. чл. 91 от ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал.1 от ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., с адрес [населено място], [улица], отдел "ПМЗ-кв.Военна рампа" на РПЦ на ДАБ при МС против Решение № УПВР – 178/29.09.2020г. на Интервюиращ орган Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал.1, вр. чл.13, ал.1,т.1, т.2 от ЗУБ е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за предоставяне на международна закрила.

Препис от решението да се връчи на жалбоподателя и на ответника.

Решението е окончателно (чл.85, ал.3 от ЗУБ - Изм.-ДВ, бр. 89 от 2020г.).

СЪДИЯ: